

Voettocht voor gevorderden: duinwandeling Schoorl 21 mei 2022

Het begint meteen al lekker: een stel zuurpruimen op de parking voor de Blinkerd in Schoorl. Dat belooft wat voor de wandeling vandaag. Maar gelukkig, het blijkt een andere groep te zijn. Binnen zitten 19 gezellige mensen van onze regio. Of zijn het er nu 20? Nee, 21. O nee, toch 20. Tellen blijkt nog niet makkelijk, mensen die zich opgegeven hebben, komen niet en mensen die zich niet opgegeven hebben zijn er wel. Die blijken zich dan toch opgegeven te hebben, maar blijkbaar is er iets met het aanmeldsysteem misgegaan. Enfin, na een half uur weten we met hoeveel gezellige mensen we op stap gaan en kan voorzitter Arianne ons met een korte speech welkom heten.

Recht omhoog

We vertrekken naar het bezoekerscentrum van de Schoorlse Duinen waar je ook naar het toilet kan, maar dat hadden we in De Blinkerd moeten doen.

Dan volgt meteen het zwaarste deel van de dag, een lange trap zestig meter recht omhoog. Een lift is er niet. 'Rustig blijven ademen en je eigen tempo volgen,' adviseert een ervaren loper. Op de top wachten we een kwartiertje tot iedereen boven is en daar kunnen we weer.

100 kilometer op een dag

Een gevarieerd parcours door bos en hei, over hekjes door terreinen vol wilde dieren. Door mul zand, puntige braamstruiken en ander struweel. En steeds op en neer. Maar daar had de leiding ons al voor gewaarschuwd: het is een wandeling voor de gevorderde lopers.

Nu die zijn er zeker. Twee gezellige zussen vertellen enthousiast hoe zij regelmatig tochten van 100 kilometer binnen 24 uur lopen. Allemaal fantastisch georganiseerd met wel tien cateringmomenten onderweg. Je hoeft niets

zelf mee te nemen, alleen maar te lopen. Ze weten het zo aanstekelijk te brengen dat je bijna zin krijgt je ook in te schrijven. Daar moet je dan wel als de kippen bij zijn, want bij 13.000 deelnemers sluit de inschrijving.

Broodje ei

Wij houden het daarom maar bij uitspanning Paal 29, een strandtent met vriendelijk jong personeel, maar deskundigheidsbevordering is er nog een braakliggend terrein.

'Ah, u bedoelt een broodje ei,' zegt een jong wicht als ik een uitsmijter bestel. 'Inderdaad,' antwoord ik dan maar, 'niet zo'n breedgeschouderde man die je weleens aan de deur bij uitgaansgelegenheden in de binnenstad ziet.'

Enfin, nadat we onze uitsmijter, kop soep op het terras hebben verorberd, of ons zelf meegebrachte sneetje op het strand gaan we weer verder. Een groepje doet dat zo voortvarend dat ze de verkeerde weg inslaan dus die worden gemaand op hun schreden terug te keren. Ja, dat krijgt je als je niet op de leider wacht.

Klompvoeten en wintertenen

De vrede is weer snel getekend, de lucht is blauw, het parcours van een wonderbaarlijke

schoonheid en gezellig koutend gaan we weer verder. Over welke camino's we allemaal gelopen hebben of van plan zijn te lopen. Wat nu het beste merk wandelschoen is, Lowa, Meindl of gewoon van de Decathlon? De een zweert bij het ene merk, maar de ander krijgt daar juist klompvoeten of wintertenen van.

De tijd vliegt en de kilometers schieten onder onze correct geschoeide voeten voort en voor we het weten zijn wel al weer terug bij het bezoekerscentrum waar het bestuur ons nog een consumptie aanbiedt. Enkele mensen onder wie ondergetekende nemen er nog een tweede, maar hierna is het feest toch echt afgelopen.

Gelukkig is De Blinkerd om vier uur nog open zodat we daar nog even kunnen plassen (ja, ik

weet het, hadden we in het bezoekerscentrum moeten doen, maar dat krijg je van al dat bier).

Annette Brouwer